

Bijlage  
Wetstoepassing  
& Jurisprudentie

Pensioen- en Uitkeringsraad

**Jaarverslag 2010**





## Inhoud

Woord vooraf

1	Wetstoepassing	5
1.1	De toepassingsorganen	5
1.2	Ontwikkelingen Wetten bp, Wuv en Wubo	6
2	Jurisprudentie Centrale Raad van Beroep	11
2.1	Jurisprudentie Wetten bp	11
2.2	Jurisprudentie Wuv	13
2.3	Jurisprudentie Wubo	18



## Woord vooraf

In 'Wetstoepassing - Jurisprudentie', bijlage bij het jaarverslag 2010 van de Pensioen- en Uitkeringsraad, worden beslissingen op het beleidsterrein van de wetten voor verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen en uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) op dit gebied gepresenteerd.

In hoofdstuk 1 worden de belangrijkste ontwikkelingen in het beleid van de Wetten buitengewoon pensioen 1940 -1945 (Wetten bp), de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940 -1945 (Wuv) en de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940 -1945 (Wubo) belicht.

In hoofdstuk 2 worden de meeste relevante uitspraken van de CRvB voor de toepassing van de wetten voor verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen samengevat. Tevens wordt per wet aangegeven in hoeveel zaken de CRvB een uitspraak heeft gedaan, hoeveel zaken gegrond, ongegrond of niet-ontvankelijk zijn verklaard en wat de uitspraak was in een aantal concrete zaken.

Voor overige informatie over de werkzaamheden van de Pensioen- en Uitkeringsraad wordt verwezen naar het Jaarverslag 2010.

Pensioen- en Uitkeringsraad, april 2011



# **1. Wetstoepassing**

## **1.1 Toepassingsorganen**

### **Raadskamer Wetten bp**

De Raadskamer Wetten bp was belast met de toepassing van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 (Wbp), de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Wbpzo) en de Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet (Wiv).

In het kader van de Wbp en Wbpzo is de Stichting 1940-1945 enerzijds belast met het afgeven van verklaringen met betrekking tot de verzetsdeelneming en de waardigheid, anderzijds als intermediair betrokken bij de uitbetaling van de pensioenen. Voor de Wiv worden de verklaringen afgegeven door de Stichting Pelita.

### **Raadskamer Wuv**

De Raadskamer Wuv was belast met de toepassing van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945 (Wuv).

### **Raadskamer Wubo**

De Raadskamer Wubo was belast met de toepassing van de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Wubo).

### **Samenwerking Raadskamers**

Beleidsvergaderingen werden door de Raadskamers gezamenlijk gehouden. Daarbij kwamen algemene, beleidsmatige onderwerpen inzake alle wetten aan de orde en enige, meer gecompliceerde of meer principiële casuïstiek. Daarnaast werden in casuïstiekvergaderingen aanvragen voor verschillende wetten behandeld; deze werden niet meer volledig per wet afzonderlijk gehouden. In 2010 vonden 39 casuïstiekvergaderingen en 11 plenaire vergaderingen plaats.

### **Wet uitvoering verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen**

Per 1 januari 2011 is de Wet uitvoering wetten voor verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen (Wuvo) in werking getreden. De Raadskamers Wetten bp, Wuv en Wubo zijn per 1 januari 2011 opgeheven en opgegaan in de Pensioen- en Uitkeringsraad. De taken van de Pensioen- en Uitkeringsraad zijn vanaf 1 januari 2011 beperkt tot de vaststelling van de beleidsregels voor de wetten voor verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen en het beslissen op aanvragen van nieuwe cliënten. De Sociale Verzekeringsbank draagt vanaf 1 januari 2011 zorg voor de cliënten die reeds een financiële aanspraak aan de wetten ontlenen.

## 1.2 Ontwikkelingen in de wetgeving en het beleid van de Wetten bp, Wuv en Wubo

### Beleidsregels voorzieningen

Ingevolge de Wet uitvoering wetten voor verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen (Wuvo) is de Sociale Verzekeringsbank met ingang van 1 januari 2011 bevoegd tot het geven van beschikkingen ten aanzien van cliënten die reeds tot de wetten zijn toegelaten. De Sociale Verzekeringsbank is daarbij gebonden aan het door de Pensioen- en Uitkeringsraad geformuleerde beleidskader. In 2010 hebben de Raadskamers Wetten bp, Wuv en Wubo de beleidsregels met betrekking tot bijzondere voorzieningen geëvalueerd en opnieuw vastgesteld. Daarbij heeft in het kader van het voorzieningenbeleid bij de Wetten Bp ook verdere harmonisatie met de Wuv en Wubo plaatsgevonden. Deze beleidsregels zijn door de 'nieuwe' Pensioen- en Uitkeringsraad overgenomen en per 1 januari 2011 formeel als beleidsregels vastgesteld. Indien de Sociale Verzekeringsbank niet op grond van de door de Pensioen- en Uitkeringsraad opgestelde beleidsregels een beschikking kan afgeven of als er sprake is van een situatie waarbij van de beleidsregels moet worden afgeweken, vraagt de Sociale Verzekeringsbank advies aan de Pensioen- en Uitkeringsraad.

### Psychotherapie en DBC

Sinds 2008 geldt voor de (tweedelijs) psychotherapie de Diagnose Behandeling Combinatie (DBC). Tweedelijszorg is in dit verband psychotherapie in enge zin, bestemd voor behandeling van langdurige en/of complexe problematiek. Eerstelijnszorg is een kortdurende behandeling voor lichte psychische klachten. Hiervoor is geen DBC vereist.

Met ingang van 1 september 2010 komen de (extra) kosten van (tweedelijs) psychotherapie in Nederland alleen voor vergoeding in aanmerking indien de therapeut de diagnose en de behandeling in een DBC vastlegt. Gekwalificeerd voor tweedelijszorg is een psychotherapeut met een BIG-registratie (dit register komt voort uit de Wet op de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (Wet-BIG)) als psychotherapeut, arts met het specialisme psychiatrie of gezondheidszorgpsycholoog met het specialisme klinische psychologie. Bij een BIG-registratie als gezondheidszorgpsycholoog zonder het specialisme klinische psychologie is de therapeut gekwalificeerd voor eerstelijnszorg, maar niet voor tweedelijszorg.

Op basis van de Zorgverzekeringswet worden de eerste 8 behandelingen voor eerstelijns psychologische zorg vergoed. Daarnaast kan sprake zijn van een eigen bijdrage.

Met ingang van 1 september 2010 kunnen 4 (vervolg)behandelingen eerstelijnszorg alsmede de eventuele eigen bijdrage worden vergoed. Voor eerstelijnszorg geldt dat de therapeut als gezondheidszorgpsycholoog geregistreerd moet zijn in het BIG-register of moet voldoen aan de kwalificaties zoals deze gelden voor tweedelijszorg.

Indien de gerechtigde reeds vóór 1 september 2010 met de behandeling van tweedelijs psychotherapie is gestart en de therapeut de behandeling nog niet in een DBC vastlegt, dan wordt tot 1 september 2011 een overgangsbeleid gehanteerd. Indien een gerechtigde al vóór 1 september 2010 meer dan 12 keer per jaar behandeling door een gezondheidszorgpsycholoog zonder het specialisme klinische psychologie declareerde geldt een overgangstermijn van maximaal 5 jaar. Voorwaarden hierbij zijn dat het consulten betreft die niet op grond van de Zorgverzekeringswet worden vergoed, het

dezelfde therapeut betreft, de kwalificatie niet wijzigt en de therapie niet wordt onderbroken.

Voor de gerechtigde die al voor de invoering van de BIG-registratie werd behandeld door een therapeut die niet in het kader van de BIG was geregistreerd en waarbij destijds is besloten een uitzondering toe te staan, heeft de invoering van de DBC geen gevolgen zolang de gerechtigde nog steeds door dezelfde therapeut wordt behandeld.

### **Ontwikkelingen psychotherapie n.a.v. uitspraak CBb**

Op 2 augustus 2010 heeft het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb) een aantal uitspraken gedaan in zaken die door psychotherapeuten waren aangespannen tegen de Nederlandse zorgautoriteit (NZa). Onderwerp van geschil was de verplichting om tweedelijns geestelijke gezondheidszorg in rekening te brengen in een Diagnose Behandeling Combinatie (DBC). De rechter oordeelde onder meer dat de NZa nader moet onderzoeken hoe het belang van de privacy van de patiënt geborgd kan worden.

In afwachting van de ontwikkelingen bij de NZa wordt voor de uitvoering van de wetten voor verzetsdeelnemers en oorlogsgetroffenen nog geen beleidswijziging toegepast.

### **Vergoeding begeleiding bij een reguliere vakantie**

In het jaarverslag 2008 is het beleid met betrekking tot een vergoeding van een extra vakantie (met begeleiding) en een vergoeding begeleiding bij een reguliere vakantie vermeld. Naar aanleiding van de CRvB-uitspraak 08/4623 Wuv d.d. 11 maart 2010 (zie hierna jurisprudentie) heeft de Raadskamer reden gezien het beleid rond begeleiding bij een reguliere vakantie opnieuw te formuleren.

Vergoeding van begeleiding bij een reguliere vakantie is mogelijk indien er sprake is van een reguliere vakantie waarbij op grond van de causale lichamelijke of psychische klachten meerkosten worden gemaakt. Deze meerkosten kunnen bijvoorbeeld bestaan uit de kosten van een aangepast vakantieverblijf of de kosten van begeleiding. Begeleiding kan worden toegekend als hiervoor een medische noodzaak bestaat op grond van de causale lichamelijke of psychische klachten. Begeleiding door de partner wordt niet vergoed. De vergoeding wordt toegekend voor 2 weken per jaar.

### **Medisch vervoer (Wuv en Wubo)**

Het normbedrag wordt € 0,27 per km (met ingang van 1 november 2010) en is gebaseerd op de kostenbegroting van de ANWB voor een auto in de laagste prijsklasse.

### **20 lid 3 na vereenvoudiging (Wuv)**

Indien een gerechtigde op grond van in verband met de vervolging staande ziekten of gebreken in een verzorgingstehuis of verpleegtehuis verblijft en de kosten worden niet op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) betaald, kunnen deze kosten op grond van artikel 20 lid 3 Wuv vergoed worden indien de eigen inkomsten (inclusief de periodieke uitkering) hiervoor onvoldoende zijn.

Bij de bepaling van de bruto inkomsten (met uitzondering van de inkomsten uit vermogen) wordt in de regel uitgegaan van het inkomen in het zogenoemde refertejaar. Dit is het inkomen van 2 jaar voor het jaar waarvoor de berekening geldt. Dit betekent dat bijvoorbeeld voor het vastgestelde inkomen over 2010 is uitgegaan van de feitelijke inkomsten die in 2008 zijn genoten. Naar aanleiding van de vereenvoudiging van de Wuv met ingang van 1 januari 2009 kan er geen jaarlijkse vergelijking meer plaatsvinden tussen het referte-inkomen en de werkelijke inkomsten. Het referte-inkomen wordt daarom vanaf 2011 eenmalig vastgesteld en (daarna steeds) geïndexeerd. Dit heeft als gevolg dat het referte-inkomen over 2011 wordt vastgesteld door de inkomsten die gehanteerd zijn voor de vaststelling van de vergoeding over het jaar 2010 te indexerem. De gerechtigde kan nog wel verzoeken de werkelijke inkomsten in plaats van het referte-inkomen te hanteren.

### **Uitspraak Commissie Gelijke Behandeling (Wuv)**

De Commissie Gelijke Behandeling heeft op 17 december 2010 (oordeel 2010-186) geoordeeld dat de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en de Pensioen- en Uitkeringsraad geen verboden onderscheid op grond van ras hebben gemaakt door bij de toepassing van artikel 3 lid 1 Wuv het woonplaatsvereiste te hanteren.

De Commissie oordeelde dat er sprake is van een direct onderscheid op grond van nationaliteit dat leidt tot indirect onderscheid op grond van afkomst. Het doel dat met het onderscheid wordt nagestreefd komt naar het oordeel van de Commissie echter voort uit de gedachte van de bijzondere solidariteit van de Nederlanders met Nederlanders die vervolging hebben ondergaan en het afbakenen van de reikwijdte van de Wuv tot degenen die een nauwe band met Nederland hebben. Dit doel acht de Commissie legitiem. Het middel dat wordt gehanteerd om het doel te bereiken is het woonplaatsvereiste. Dit middel acht de Commissie passend en noodzakelijk.

### **Ingangsdatum aanvragen projecten Gerichte Benadering (Wubo)**

Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS), de Pensioen- en Uitkeringsraad en de Stichting Pelita hebben in het kader van de projecten Gerichte Benadering en Brede Benadering Buitenland met behulp van het adressenbestand van 'Het Gebaar' geprobeerd om nadere voorlichting te geven over de oorlogswetten. Het argument om het adressenbestand te gebruiken was om potentiële gerechtigden aan te sporen niet te wachten met het doen van een aanvraag, maar deze personen te bewegen eerder een beroep op de oorlogswetten te laten doen. De reden hiervoor was dat met het verstrijken van de jaren de beoordeling van aanvragen moeilijker zou worden, enerzijds door het achteruit gaan van het geheugen van de potentiële gerechtigden, anderzijds door het wegvallen van verificatiemogelijkheden (bv. getuigen). Vanwege organisatorische aspecten is er voor gekozen het adressenbestand in gedeelten aan te schrijven. De Raadskamer was zich er van bewust dat de wijze van aanschrijven gevolgen kan hebben voor de ingangsdatum van de aanspraken, maar achtte dit gelet op de uitgangspunten van het project een aanvaardbare consequentie. Iedere persoon heeft daarnaast de mogelijkheid zelf eerder een aanvraag in te dienen. Velen hebben dat ook gedaan. Tenslotte kan gesteld worden dat er door de gerichte benadering juist sprake is van een aanvraag die zonder deze voorlichting niet of later zou zijn ingediend.

Desalniettemin heeft de Centrale Raad van Beroep in zijn uitspraak 09/125 Wubo d.d. 26 november 2009 geoordeeld

dat door de werkwijze in het project Gerichte Benadering, waarbij potentiële gerechtigden fasegewijs zijn aangeschreven, de Pensioen- en Uitkeringsraad een ongelijke behandeling in het leven heeft geroepen die niet wordt gerechtvaardigd. Het hanteren van een andere ingangsdatum dan de datum waarop de aanschrijving is gestart is volgens de Centrale Raad van Beroep dan ook in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Gelet op deze uitspraak van de Centrale Raad van Beroep heeft de Raadskamer besloten terugwerkende kracht tot 1 september 2005 te verlenen ten aanzien van aanvragen Wubo uit het project Gerichte Benadering waarop ten tijde van de uitspraak van 26 november 2009 nog geen beslissing was genomen of die nog niet in kracht van gewijsde waren gegaan. Voorwaarde hierbij is wel dat de aanvragen zijn ingediend binnen dertien weken na de aanschrijving van de Stichting Pelita. Ook ten aanzien van aanvragen in het kader van de Wubo die naar aanleiding van het project Brede Benadering Buitenland zijn ingediend en nog in behandeling waren ten tijde van de uitspraak, wordt terugwerkende kracht verleend, zij het dat in deze gevallen de terugwerkende kracht is beperkt tot 1 mei 2008. Vanaf die datum kunnen door de wetwijziging van artikel 3 Wubo ook personen woonachtig buiten de Europese Unie rechtstreeks onder de Wubo worden gebracht, mits men in het bezit is van de Nederlandse nationaliteit.

Op beslissingen die zijn genomen voor de datum van de uitspraak van 26 november 2009 wordt niet teruggekomen. Deze beslissingen zijn op grond van de leer van de formele rechtskracht onherroepelijk geworden en er bestaat geen juridische verplichting in deze situatie de beslissingen die zijn genomen voor de datum van de uitspraak te herzien. De Raadskamer heeft zich bij het nemen van deze beslissing gerealiseerd dat met deze werkwijze de rechtsongelijkheid ten aanzien van personen die het kader van de projecten Gerichte Benadering en Brede Benadering Buitenland zijn aangeschreven niet wordt verminderd, maar heeft na afweging van alle mogelijkheden tot deze conclusie moeten komen.



## **2. Jurisprudentie Centrale Raad van Beroep**

### **2.1 Jurisprudentie Wetten bp**

De Centrale Raad van Beroep heeft in 2010 in 11 zaken uitspraak gedaan over besluiten ingevolge de Wetten buitengewoon pensioen. Deze rechter verklaarde alle beroepen ongegrond.

Hieronder volgt een selectie van uitspraken die voor de toepassing van de Wbp van bijzonder belang zijn.

#### **CRvB d.d. 01-07-2010, 08/5453 BPW, ongegrond**

##### **Ongeboren vrucht (art. 2 en art. 3 Kb 8 juli 1978, Stb. 422)**

In dit geding hebben partijen zich uitgelaten over de vraag of door een moeder ondervonden stress tijdens de zwangerschap kan leiden tot psychopathologie bij de ongeboren vrucht. Naar het oordeel van de CRvB is de stelling dat deze invloed van prenatale stress niet algemeen medisch aanvaard is, gelet op de wetenschappelijke literatuur op dit terrein, niet langer houdbaar. In de onderhavige beroepszaak is de CRvB het evenwel met de Raadskamer eens dat er in casu geen sprake is van een ernstige verstoring van de levensomstandigheden in verband met het verzet van derden.

*Noot: De Pensioen- en Uitkeringsraad beraadt zich nog over deze uitspraak.*

#### **CRvB d.d. 30-09-2010, 09/5165 BPW, ongegrond**

##### **Geen contra-indicatie opname in verpleegtehuis (art. 11a)**

Tussen partijen is in geschil of de causale psychische klachten van betrokkene (inmiddels overleden) een contra-indicatie vormden voor opname in een verpleegtehuis. Ter ondersteuning van hun standpunt hebben de erven van betrokkene een beroep gedaan op verklaringen van de huisarts en psychiater O.

De CRvB is met de Raadskamer van oordeel dat deze verklaringen niet overtuigen. Het oordeel van psychiater O. berust blijkens zijn rapport vooral hierop dat betrokkene in januari 2008 enkele dagen in het ziekenhuis opgenomen is geweest wegens een heupfractuur en dat dit voor haar een verschrikking was. De geneeskundig adviseur van de Raadskamer heeft over die opname inlichtingen gevraagd aan orthopedisch chirurg J., die betrokkene tijdens deze opname heeft behandeld. Blijkens diens informatie is echter in de verpleegkundige status geen bevestiging gevonden dat betrokkene tijdens de opname last had van angsten en erg van streek was. Wel is genoteerd dat er sprake was van onrust en slecht slapen.

Van belang is voorts dat betrokkene in het kader van het onderzoek omtrent de AWBZ-indicatiestelling in maart 2008 bezocht is door CIZ-arts V.M. Deze heeft na zijn gesprek met betrokkene in zijn rapport genoteerd dat zij 11 dagen in het ziekenhuis heeft gelegen. Dit ging goed en er waren geen problemen met haar traumatische oorlogsverleden. Overigens blijkt ook uit dit rapport dat in de thuissituatie eveneens sprake is van slecht slapen en nachtmerries.

De CRvB meent op grond van het vorenstaande dat de Raadskamer kan worden gevolgd in haar oordeel dat de toestand van betrokkene tijdens de ziekenhuisopname niet erop wijst dat verpleging en verzorging in een verpleeghuis voor haar op grond van haar verzetsgerelateerde psychische klachten niet mogelijk was.

**CRvB d.d. 18-03-2010, 09/73 WIV, ongegrond**

**Haga-affaire (art. 2 lid 1 onder a)**

Blijkens artikel 2 lid 1a Wiv wordt voor de toepassing van de Wet verstaan onder verzet: activiteiten welke na de capitulatie van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger, anders dan in militair verband, werden verricht met het oogmerk door daad en houding afbreuk te doen aan de militaire of ideologische doeleinden van de bezetter zonder dat daarbij persoonlijk gewin of andere persoonlijke motieven een rol speelden en welke een zekere mate van duurzaamheid of intensiteit inhielden en waaraan voor betrokkene een duidelijk risico verbonden was.

De Raadskamer heeft zich, na uitvoerig onderzoek naar deze als de "Haga-affaire" bekend geworden omstandigheden, op het standpunt gesteld dat de executie van een grote groep mensen, waaronder betrokkene, niet heeft plaatsgevonden op basis van daadwerkelijk gepleegde anti-Japanse activiteiten, maar berustte op vermoedens en afgedwongen bekentenissen. Daarbij heeft de Raadskamer overwogen dat niet is aangetoond of aannemelijk gemaakt dat betrokkene daadwerkelijk verzetsactiviteiten heeft verricht. Er was sprake van voorbereidingen voor het bestuur na de bevrijding en niet van daadwerkelijk verzet. De Raadskamer heeft gewezen op haar vaste beleidslijn bij een beoordeling van verzet in het kader van de Wet, inhoudend dat pas van verzet sprake kan zijn als er daadwerkelijk verzet is gepleegd. Gevangenschap of zelfs omkomen louter op verdenking alsmede beschuldiging van vermeend verzet zijn onvoldoende voor verzetskwalificatie. In de Haga-affaire hebben geen activiteiten plaatsgevonden die als daadwerkelijk verzet zijn aan te merken.

De CRvB kan zich, kennis genomen hebbend van de voorhanden zijnde informatie, met deze zienswijze van de Raadskamer verenigen.

## 2.2 Jurisprudentie Wuv

De Centrale Raad van Beroep heeft in 2010 in totaal 86 zaken uitspraak gedaan over besluiten ingevolge de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers. Deze rechter verklaarde 12 beroepen gegrond (14%), 11 beroepen waren niet-ontvankelijk en 59 beroepen ongegrond. 4 zaken werden anders afgedaan

Hieronder volgt een selectie van uitspraken die voor de toepassing van de Wuv van bijzonder belang zijn.

### **CRvB d.d. 25-03-2010, 09/1189 Wuv, ongegrond**

#### **Afwijzing periodieke uitkering (art. 7)**

Afwijzing periodieke uitkering. De CRvB overweegt dat uit de beschikbare medische gegevens naar voren komt dat betrokkene pas in 2007 behandeling heeft gezocht voor zijn door de vervolging veroorzaakte psychische klachten. Er zijn geen medische gegevens van de periode in 2003 voorhanden op grond waarvan voldoende aannemelijk wordt dat de bedrijfsbeëindiging in 2002 in direct verband stond met zijn causale gezondheidsklachten. Er is in de gedingstukken wel steun voor de argumenten dat de bedrijfsbeëindiging verband hield met de economische malaise en het feit dat een grote opdrachtgever de rekeningen niet betaalde. Dat betrokkene daarna is gaan werken op een lager niveau tegen een lager salaris is op zichzelf geen indicatie voor een verminderd verdienvermogen. Daartoe is vereist dat betrokkene op medische gronden niet in staat was een inkomen te verwerven. Bij het ontbreken van medische gegevens uit die periode kan die conclusie niet worden getrokken. Evenmin is er sprake van een werken tot schade van de gezondheid of verminderd functioneren ten opzichte van leeftijdsgenoten. Hiertoe overweegt de CRvB dat uit het rapport van arts E. naar voren komt dat betrokkene ten tijde van het onderzoek veel plezier had in zijn werk en werkte om een zeker pensioen op te bouwen. Dit duidt er, aldus de CRvB, niet op dat betrokkene werkte tot schade van zijn gezondheid. Professor M. merkt op dat betrokkene met moeilijkheden functioneerde maar werkt dit niet nader uit. De verklaring van de huisarts dat hij betrokkene heeft geadviseerd te stoppen met werken kan hieraan ook niet afdoen omdat het advies ruim na de datum van de aanvraag is gegeven. Voorts blijkt uit het medisch onderzoek van arts E. niet van een verminderd functioneren ten opzichte van leeftijdsgenoten.

### **CRvB d.d. 12-08-2010, 09/124 Wuv + 09/5800 Wuv, niet-ontvankelijk en ongegrond**

#### **AOW-toeslag (art. 17 en 19)**

Betrokkene heeft bezwaar gemaakt tegen een berekeningsbeschikking van 31 juli 2008 waarin de korting van het AOW-pensioen is verhoogd omdat de echtgenote van betrokkene in juli 2008 65 jaar is geworden. In bezwaar heeft betrokkene aangevoerd dat op zijn situatie artikel 19 lid 8 Wuv van toepassing is. Bij besluit van 28 november 2008 heeft de Raadskamer het bezwaar ongegrond verklaard. Betrokkene heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. Bij besluit van 23 juli 2009 heeft de Raadskamer het besluit van 28 november 2008 ingetrokken.

In een tweede besluit van 23 juli 2009 heeft de Raadskamer de aanvraag om toepassing van artikel 19 lid 8 Wuv toegewezen en betrokkene meegedeeld dat de AOW-toeslag op zijn periodieke uitkering is komen te vervallen nu er sprake is van een beperking van het bedrag voor de gezamenlijke AOW-inkomsten. Betrokkene heeft hiertegen bezwaar ingesteld. Dit bezwaar is bij besluit van 16 oktober 2009 ongegrond verklaard. Betrokkene heeft aangevoerd dat hij gelet op de in 2008 geldende wettekst van de artikelen 17 en 19 Wuv recht heeft op de AOW-toeslag. In artikel 17 lid 2, aanhef en onder b Wuv is bepaald dat geen toeslag wordt verleend aan de gehuwde uitkeringsgerechtigde wiens echtgenoot recht heeft op enig pensioen en ten aanzien van wie artikel 19 lid 9 Wuv wordt toegepast. Nu ten aanzien van de echtgenote niet artikel 19 lid 9 Wuv maar artikel 19 lid 8 Wuv wordt toegepast heeft betrokkene naar zijn mening recht op de AOW-toeslag. De CRvB onderschrijft in deze het standpunt van de Raadskamer inhoudende dat de wettekst van artikel 17 lid 2 aanhef en onder b Wuv tot aan de wijziging in 2008 een foutieve verwijzing bevatte naar het lid 9 in plaats van naar lid 8 van artikel 19 Wuv. In de wijzigingswet van 20 november 2008 (Stb.2008,531), is die foutieve verwijzing gecorrigeerd. In de memorie van toelichting is opgenomen dat hiermee een correctie wordt gegeven op een bij een vorige wetwijziging ten onrechte niet aangepaste verwijzing. De verwijzing in artikel 17 lid 2, aanhef en onder b Wuv naar artikel 19 lid 9 Wuv berustte naar het oordeel van de CRvB op een kennelijke misslag van de wetgever.

De CRvB overweegt voorts dat betrokkene geen belang meer heeft bij zijn beroep tegen het besluit van 28 november 2008 nu de Raadskamer dat besluit heeft ingetrokken. Gezien de intrekking van dit besluit ziet de CRvB wel reden voor vergoeding van de reiskosten van betrokkene. Voor op eigen naam verrichte proceshandelingen kan geen vergoeding voor proceskosten worden toegekend. Ook ziet de CRvB geen reden om proceskosten toe te kennen voor de door de zoon van betrokkene verleende rechtshulp. Gelet op artikel 1 onder a van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Stb.1993,763) is van beroepsmatig verleende rechtshulp geen sprake als tussen degene aan wie de rechtsbijstand wordt verleend en de rechtsbijstandverlener een nauwe familierelatie bestaat.

### **CRvB d.d. 11-11-2010, 09/2480 Wuv, gegrond**

#### **Vermogensherziening bij echtscheiding (art. 19)**

Betrokkene heeft verzocht om het vastgestelde vermogen met toepassing van artikel 19 lid 5 c (oud) Wuv per 1 maart 2005 te herzien. Hiertoe heeft hij aangevoerd dat hij op 1 maart 2005 aan de Raadskamer heeft gemeld dat hij duurzaam gescheiden leeft van zijn echtgenote. Betrokkene was gehuwd onder huwelijkse voorwaarden. Vervolgens is het per 1 november 1975 vastgestelde vermogen verminderd met f 63.392,79, zijnde het door de ex-echtgenote ingebrachte vermogen. Betrokkene heeft in bezwaar en in beroep gesteld dat zijn vermogen op nihil gesteld had moeten worden aangezien hij zijn levenslange alimentatieverplichtingen heeft moeten afkopen met het hem nog resterende vermogen. Dit is neergelegd in een echtscheidingsconvenant.

De CRvB overweegt dat het bestreden besluit ten onrechte is gebaseerd op de motivering dat een echtscheiding een keuze blijft van de betrokken partijen en dat daarom niet tot vermogensvermindering wordt overgegaan. De CRvB acht deze motivering niet deugdelijk omdat ten eerste - zoals te doen gebruikelijk bij echtscheiding - wel is overgegaan tot vermindering

van het vermogen en ten tweede daarmee de kern van het bezwaar is miskend, namelijk de reductie van betrokkenes vermogen tot nihil. De CRvB laat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit echter in stand omdat de vermogensoverdracht zoals neergelegd in het echtscheidingsconvenant niet kan worden aangemerkt als een factor waarop betrokkene generlei invloed heeft kunnen uitoefenen. Het is een keuze van betrokkene geweest om op deze wijze de alimentatieverplichtingen tegenover zijn echtgenote te regelen.

**CRvB d.d. 16-12-2010, 09/6980 Wuv, ongegrond**

**Wiedergutmachung geen doelgerichte subsidie (art. 19)**

Betrokkene is vervolgde en uitkeringsgerechtigde in de zin van de Wuv. Sinds 1990 ontvangt betrokkene van de Duitse overheid tevens een maandelijks uitkering in het kader van de zogenoemde Wiedergutmachung. Deze betalingen worden op de periodieke uitkering in mindering gebracht. Het verzoek van betrokkene om de Wiedergutmachung met terugwerkende kracht niet meer in mindering te brengen op de periodieke Wuv-uitkering moet worden afgewezen. De Wiedergutmachung wordt terecht beschouwd als overige inkomsten als bedoeld in artikel 19 lid 1 d Wuv. Dit omdat de Wiedergutmachung overwegend een inkomensvervangend karakter heeft. Van een doelgerichte subsidie in de zin van artikel 19 lid 7 Wuv is geen sprake. Naar aanleiding van betrokkenes argumentatie dat een uitkering in het kader van artikel 2 Claims Conference niet op de Wuv-uitkering in mindering wordt gebracht, merkt de CRvB op dat, daargelaten dat het een ander soort uitkering betreft, die uitkering hier niet ter beoordeling voor ligt.

**CRvB d.d. 11-03-2010, 08/4623 Wuv, gegrond**

**Vergoeding begeleiding bij reguliere vakantie (art. 20)**

Uit de medische stukken wordt duidelijk dat betrokkene om causale redenen niet in staat is alleen per openbaar vervoer te reizen en dat begeleiding hierbij medisch noodzakelijk wordt geacht. Dit is niet in geschil. Over de vraag of er een medische noodzaak is voor de gevraagde vergoeding van begeleiding bij een reguliere vakantie heeft de Raadskamer geen uitspraak gedaan. De Raadskamer heeft enkel vastgesteld dat betrokkene niet is aangewezen op een speciaal aangepaste vakantie onder (medische) begeleiding. De CRvB is van oordeel dat geen adequaat besluit is genomen op betrokkenes aanvraag die een verzoek om vergoeding behelst van de extra kosten voor vakanties naar bijvoorbeeld familie in België of Zwitserland. De CRvB is met betrokkene van mening dat er, gezien alle voorhanden zijnde gegevens, een medische noodzaak bestaat voor begeleiding bij (wat langere) reizen per auto. Het door de Raadskamer op de onderhavige aanvraag toegepaste beleid heeft geen betrekking op deze situatie. De CRvB concludeert dat betrokkene in aanmerking komt voor de redelijkerwijs gemaakte en te maken kosten voor begeleiding bij een reguliere vakantie per auto.

**CRvB d.d. 29-04-2010, 09/918 Wuv, gegrond**

**Declaratie, medische beoordeling, medische noodzaak geneesmiddel (art. 20)**

Aanvaard is dat de psychische klachten en darmklachten verband houden met de ondergane vervolging. Betrokkene heeft

kosten gedeclareerd voor medische behandeling en medicijnen. Namens de Raadskamer heeft de Nederlandse Ambassade te Indonesië deels afwijzend beslist op deze declaraties. Na bezwaar bleef het besluit in stand wat betreft de middelen CarQ en Celebrex. De CRvB merkt op dat de primaire afwijzing van de declaraties niet kenbaar berust op een daarover uitgebracht medisch advies. Nu het om een medische afweging gaat, had een zodanig advies niet mogen ontbreken, hetgeen de CRvB als een ernstige tekortkoming ziet. De CRvB ziet echter geen reden om aan deze tekortkoming consequenties te verbinden aangezien dit in bezwaar is hersteld. Wel merkt de CRvB op dat het uit bestuursrechtelijk oogpunt niet acceptabel is dat een betrokkene in bezwaar moet gaan teneinde een zorgvuldige medische beoordeling te krijgen.

Het specifiek door de behandelend darmchirurg voorgeschreven middel Celebrex is een geneesmiddel zodat er in beginsel geen twijfel bestaat voor de medische noodzaak daartoe. Medische gegevens die duidelijk in een andere richting wijzen zijn niet voorhanden. Ook in het in algemene termen luidend medisch advies van de geneeskundig adviseur heeft de CRvB die gegevens niet aangetroffen. In dit opzicht kan het bestreden besluit de rechterlijke toetsing niet doorstaan. De CRvB ziet in deze aanleiding om met toepassing van artikel 8:72 lid 4 Awb zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat het middel Celebrex voor vergoeding in aanmerking komt.

#### **CRvB d.d. 30-09-2010, 09/5168 Wuv, ongegrond**

##### **Afwijzen verzoek begeleiding doktersbezoek (art. 20)**

Betrokkene is woonachtig in een verzorgingshuis. Zij heeft aangevoerd dat zij voor haar mobiliteit afhankelijk is van haar elektrische invalidenwagen en na aankomst van de taxi bij het ziekenhuis buiten en binnen geholpen moet worden.

De CRvB is met de Raadskamer van oordeel dat met de reeds verstrekte voorzieningen betrokkene in staat moet worden geacht in eventuele begeleiding te voorzien. Betrokkene heeft de mogelijkheid het vervoer per rolstoeltaxi te declareren en in de meeste gevallen zal het mogelijk zijn een beroep te doen op vrijwilligers voor verder vervoer in het ziekenhuis. Ook in het verzorgingshuis zijn vrijwilligers beschikbaar voor hand- en spandiensten. Mocht dit bij een enkel medisch bezoek niet het geval zijn, dan kan betrokkene begeleiding zo nodig bekostigen uit de (reeds) aan haar verstrekte voorzieningen voor het onderhouden van sociale contacten, huishoudelijke hulp, deelname aan het maatschappelijk verkeer en medisch vervoer.

#### **CRvB d.d. 10-06-2010, 09/1373 Wuv, gegrond**

##### **Terugvordering onverschuldigd betaalde uitkering (art. 34 en art. 61a)**

Gezien het overlijden van de gerechtigde heeft de Raadskamer de periodieke uitkering terecht met terugwerkende kracht tot maart 2000 beëindigd. De Wuv kent echter geen grondslag voor terugvordering van de onverschuldigde betaling omdat niet wordt voorzien in de situatie waarin een ander dan de uitkeringsgerechtigde, op grond van onjuiste inlichtingen door die ander, de uitkering heeft ontvangen. Ook artikel 61a, aanhef en onder a Wuv, voorziet niet in die situatie, omdat ervan moet worden uitgegaan dat met "belanghebbende" in dit artikelonderdeel wordt bedoeld op de uitkeringsgerechtigde.

**CRvB d.d. 20-05-2010, 09/2593 Wuv, ongegrond****Bezwaar tegen niet gewijzigde bedragen van voorziening in berekeningsbeschikking (art. 1:3 Awb)**

Betrokkene is van mening dat het mogelijk moet zijn om in bezwaar aan de orde te stellen of ten opzichte van eerdere berekeningsbeschikkingen ongewijzigde gehandhaafde bedragen voor voorzieningen nog wel juist zijn. In de bestreden berekeningsbeschikking zijn de bedragen voor eerder al toegekende voorzieningen alleen volledigheidshalve opgenomen. Een nadere besluitvorming ligt hieraan niet ten grondslag. Het bezwaar werd terecht niet ontvankelijk verklaard.

**CRvB d.d. 19-07-2010, 10/2134 Wuv, gegrond****Beroep tegen niet tijdig beslissen (art. 6:2, 6:12 en 8:55d Awb)**

Met de uitspraak van 13 augustus 2009 (08/1655 WUV) heeft de CRvB het beroep van betrokkene gegrond verklaard en bepaald dat door de Raadskamer een nieuw besluit moet worden genomen. Bij brief van 22 maart 2010 is namens betrokkene bij de Raadskamer bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een nieuwe beschikking op bezwaar. Gelet op artikel 6:2 Awb is de CRvB bevoegd een uitspraak te doen op een beroep dat is gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit. Op 1 oktober 2009 is de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen in werking getreden. Het beroep is op 9 april 2010 ingediend. Gelet hierop overweegt de CRvB dat het beroep moet worden beoordeeld naar het recht zoals dat sinds 1 oktober 2009 geldt. De brief van 22 maart 2010 wordt aangemerkt als een schriftelijke mededeling aan de Raadskamer dat zij in gebreke is. Nu de Raadskamer heeft nagelaten binnen twee weken alsnog een besluit op bezwaar te nemen is het beroep kennelijk gegrond. De Raadskamer wordt opgedragen binnen een termijn van twee weken na verzending van deze uitspraak alsnog een besluit op bezwaar te nemen. De CRvB bepaalt voorts dat de Raadskamer een dwangsom verbeurt voor iedere dag waarmee deze termijn wordt overschreden van € 100,- per dag met een maximum van € 15.000,-.

## 2.3 Jurisprudentie Wubo

De Centrale Raad van Beroep heeft in 2010 in totaal 122 zaken uitspraak gedaan over besluiten ingevolge de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers. Deze rechter verklaarde 6 beroepen gegrond (5%), 11 beroepen waren niet-ontvankelijk en 96 beroepen waren ongegrond. 9 zaken werden anders afgedaan.

Hieronder volgt een selectie van uitspraken die voor de toepassing van de Wubo van bijzonder belang zijn.

### **CRvB d.d. 11-02-2010, 09/911 Wubo, ongegrond**

#### **Geen directe betrokkenheid (art. 2)**

Betrokkene heeft aangevoerd dat hij begin 1945 met meerdere jongens bezig was met het aardappelrapen op een weiland te Oosterbeek. Er waren toen beschietingen tussen de geallieerden en Duitse troepen, waarbij betrokkene is getroffen door granaatscherven die thans nog zichtbaar zijn op een röntgenfoto. Uit historische gegevens komt naar voren dat in de omgeving van Oosterbeek zwaar is gevochten in september 1944 en op 12 en 13 april 1945 (de Tweede slag om Arnhem). Gelet op de intensiteit van de gevechten bij de Tweede slag om Arnhem is het niet aannemelijk dat het aardappelrapen toen plaatsvond. Onder welke omstandigheden betrokkene is getroffen door granaatscherven is dan ook niet duidelijk geworden. Tot in beroep heeft betrokkene, die ten tijde van de gebeurtenis 14 jaar oud was en ook tijdens de bezwaar- en beroepsprocedure juridische bijstand had, geen enkel nader detail kunnen geven en ook geen getuigen kunnen noemen. Dat zich in de omgeving van de woonplaats van betrokkene Duitse bunkers en luchtdoelgeschut bevonden, die doelwit waren van de geallieerden, is onvoldoende om directe betrokkenheid bij beschietingen aan te nemen.

### **CRvB d.d. 14-01-2010, 08/7410 Wubo, ongegrond**

#### **Geen omstandigheden vergelijkbaar met extreem geweld tegen derden (art. 2)**

Met betrekking tot het getuige zijn van mishandeling van extremisten door de vader van betrokkene is de CRvB van oordeel dat uit het onderzoeksrapport van drs. I. voldoende aannemelijk wordt dat de vader tijdens de Bersiap-periode heeft behoord tot de politiemacht van het toen reguliere bestuur en bij de uitoefening van zijn taak als politiefunctaris onder meer belast is geweest met het opsporen en verhoren van (Indonesische) extremisten. Handelingen die verband houden met of voortkomen uit zodanige politietaken kunnen niet worden beschouwd als omstandigheden die vergelijkbaar zijn met extreem geweld tegen derden door de Japanse bezetter. Dit brengt met zich mee dat de gestelde gebeurtenis niet onder de werking van de Wubo kan worden gebracht.

### **CRvB d.d. 19-08-2010, 09/4288 Wubo, gegrond**

#### **Oorlogsgeweld (art. 2)**

Anders dan de Raadskamer ziet de CRvB in dit geval onvoldoende aanleiding om van doorslaggevende betekenis te achten dat de nu aangedragen gebeurtenissen niet al vanaf de eerste aanvraag zijn genoemd. Gelet op hetgeen zowel door

betrokkene als zijn broer uitvoerig is beschreven oordeelt de CRvB niet ongeloofwaardig dat hierbij misverstanden over het toepassingsbereik van de Wubo een rol hebben gespeeld, en wel in zodanige mate dat ook de huidige gemachtigde, die bij de eerdere aanvragen betrokken was, van onjuiste uitgangspunten is uitgegaan.

Van groot gewicht is verder dat in de verklaring van broer H. een gedetailleerde beschrijving van de mishandeling door extremisten en de gevolgen daarvan is opgenomen en dat in de verklaring van R.C. gedetailleerd het verblijf van betrokkene als zwaar gewonde in de ziekenboeg van het 10e Bataljon is vermeld. Gelet op een en ander acht de CRvB de gestelde ernstige mishandeling van betrokkene door extremisten voldoende aannemelijk. Derhalve is in dit opzicht sprake van een te aanvaarden calamiteit als bedoeld in artikel 2 lid 1f Wubo.

### **CRvB d.d. 11-11-2010, 09/5462 Wubo, gegrond**

#### **Oorlogsgeweld (art. 2)**

Betrokkene, geboren in 1940 in het voormalig Nederlands-Indië, heeft een aanvraag ingediend om te worden erkend als burger-oorlogsslachtoffer in de zin van de Wubo. Deze aanvraag is door de Raadskamer afgewezen op de grond dat betrokkene geen gebeurtenissen heeft meegemaakt die onder de werking van de Wubo kunnen worden gebracht. Betrokkene heeft in beroep naar voren gebracht dat het onderzoek onzorgvuldig en onvolledig is geweest omdat twee belangrijke getuigen niet zijn gehoord. De Raadskamer heeft hierin aanleiding gezien om deze personen alsnog telefonisch te horen.

Ten aanzien van de door betrokkene gestelde gebeurtenis dat hij er getuige van is geweest dat een aantal Indonesische vrouwen door Japanners werd gedwongen zich uit te kleden en vervolgens op straat werd doodgeschoten heeft de Raadskamer ook na kennisneming van de verklaringen van de alsnog gehoorde getuigen, het standpunt ingenomen dat alle hieromtrent bekende gegevens, in samenhang beschouwd, onvoldoende aanknopingspunten bieden om deze gebeurtenis als voldoende geverifieerd te beschouwen. De CRvB kan de Raadskamer hierin niet volgen. Hetgeen de getuige D. hierover heeft verklaard acht de CRvB voldoende consistent en concreet om daarin een bevestiging te zien van hetgeen betrokkene heeft verklaard. Dat de getuige zelf niet heeft gezien dat de vrouwen werden doodgeschoten, acht de CRvB tegen de achtergrond van zijn relaas niet van betekenis.

Dat van dit incident van niet geringe omvang uit historische bronnen geen gegevens gevonden konden, worden acht de CRvB ook niet ter ondersteuning van de Raadskamer, aangezien bij de voorbereiding van het bestreden besluit is overwogen dat, gelet op het feit dat er geen bevestiging kon worden verkregen, een uitgebreid historisch onderzoek niet zinvol was en ook nadien niet een dergelijk onderzoek is ingesteld.

Met betrekking tot de door de Raadskamer bij de alsnog opgemaakte twee getuigenverklaringen geplaatste kanttekeningen overweegt de CRvB dat het in situaties als de onderhavige niet bijzonder is dat er rond een gebeurtenis als deze uit het verleden een aantal onduidelijkheden blijven bestaan. De CRvB merkt op dat zich in dit geval wreekt dat de Raadskamer de getuigen telefonisch heeft gehoord en daarvan een verslag heeft opgemaakt. De door de Raadskamer naar aanleiding van deze verklaringen nog opgeworpen vraagpunten en onduidelijkheden hebben echter niet geleid tot nadere vragen aan de getuigen en evenmin aan betrokkene. Een aantal van de door de Raadskamer gesignaleerde punten hadden op die manier

wellicht opgehelderd kunnen worden.

De CRvB is derhalve van oordeel dat voldoende aannemelijk is dat betrokkene getuige is geweest van executie, doodslag of zware mishandeling als bedoeld in artikel 2 lid 1d Wubo.

#### **CRvB d.d. 16-12-2010, 10/137 Wubo, ongegrond**

##### **Oorlogsgeweld (art. 2)**

De aanvraag van betrokkene is afgewezen omdat niet is komen vast te staan dat hij tijdens de Bersiap-periode gebeurtenissen heeft meegemaakt die onder werking van de Wubo kunnen worden gebracht. Niet is voldoende duidelijk geworden onder welke omstandigheden en door wie het ouderlijk huis in brand is gestoken. De overgelegde getuigenverklaringen geven hierover een wisselend beeld. Ook over de vlucht naar Semarang zijn de verklaringen wisselend. Uit de verklaringen blijkt niet van een levensbedreigende situatie van waaruit of levensbedreigende omstandigheden waaronder de vlucht heeft plaatsgevonden. Eerder lijkt sprake te zijn geweest van een vlucht uit angst voor te verwachten ongeregelheden, hetgeen niet valt onder de werking van de Wubo.

#### **CRvB d.d. 14-01-2010, 08/6489 Wubo, ongegrond**

##### **Geen psychische klachten ten gevolge van seksueel misbruik (art. 2)**

Gelet op het in bezwaar voor het eerst gestelde seksueel misbruik door een Japanse soldaat is alsnog aanvaard dat betrokkene is getroffen door oorlogsgeweld in de zin van de Wubo. De bij betrokkene bestaande psychische klachten in de vorm van een angststoornis met slaapproblemen is echter het gevolg van haar intensieve zorg voor haar uiteindelijk na ziekte overleden echtgenoot. Er is overtuigend gemotiveerd aangegeven dat het ontstaan van afhankelijke trekken in de persoonlijkheid een proces van jaren is en niet toe te schrijven aan een incident, hoe ernstig dit op zichzelf ook is. De CRvB heeft geen grond voor twijfel aan de juistheid van het advies van de geneeskundig adviseur. Er is zeer uitvoerig aandacht besteed aan de naar voren gebrachte psychische klachten en het ontstaan en de beleving daarvan, resulterend in een uitvoerige beschouwing.

#### **CRvB d.d. 20-05-2010, 09/3132 Wubo, ongegrond**

##### **Uitstel causaliteitsoordeel (art. 2)**

Eerste aanvraag uit 1994 afgewezen. Betrokkene is getroffen door oorlogsgeweld. Er was geen sprake van blijvende psychische en/of lichamelijke invaliditeit. De naar voren gebrachte klachten, waaronder persoonlijkheidsproblematiek, zijn duidelijk uit andere oorzaken ontstaan. In december 2007 diende betrokkene nogmaals een aanvraag in die ten dele het karakter van een herziening draagt. Betrokkene heeft ten aanzien van de eerder beoordeelde klachten geen nieuwe feiten of gegevens vermeld zodat de Raadskamer hierop niet hoefde terug te komen. In de aanvraag van december 2007 heeft betrokkene nader gewezen op toegenomen psychische klachten en op lichamelijke klachten. De lichamelijke klachten zijn naar aard en tijdstip niet in verband te brengen met de ondervonden oorlogscalamiteit. Naast de persoonlijkheidsproblematiek is nu ook gebleken van enige angstklachten, waaronder claustrofobische klachten, die betrokkene op zichzelf nauwelijks

beperken in zijn dagelijks leven. De vraag of deze klachten worden veroorzaakt door de oorlogscalamiteit behoeft dan ook nu niet te worden beantwoord. De CRvB overweegt dat het in deze omstandigheden is te billijken dat een causaliteitsoordeel hierover is opgeschort.

#### **CRvB d.d. 19-08-2010, 09/2366 Wubo, ongegrond**

##### **Geen blijvende invaliditeit; seksueel misbruik (art. 2)**

Betrokkene heeft bij de thans in geding zijnde aanvraag als nieuwe gebeurtenissen naar voren gebracht dat hij op ongeveer 10-jarige leeftijd seksueel is betast door een Japanse soldaat en op 13-jarige leeftijd seksueel is betast door een oudere man in de slaapzaal van het mannenkamp waar hij verbleef en dat dit voor hem ernstige traumatische ervaringen zijn geweest. De Raadskamer heeft het standpunt ingenomen dat deze gebeurtenissen niet kunnen worden meegewogen bij de beoordeling of sprake is van invaliditeit in de zin van de Wubo. Gezien de tegenstrijdige verklaringen van betrokkene in de loop van de tijd zijn er volgens de Raadskamer onvoldoende aanknopingspunten aanwezig om een geneeskundig adviseur een medisch onderzoek te laten verrichten ter nadere verificatie van het gestelde seksueel misbruik. Voor het overige achtte de Raadskamer geen nieuwe feiten of omstandigheden aanwezig die tot een ander oordeel leiden dan bij de eerdere besluiten.

In een gesprek ten behoeve van het sociaal rapport in 1991 en bij meerdere medische onderzoeken sinds 1991 zijn deze gebeurtenissen door betrokkene niet genoemd. Op een expliciete vraag bij een uitgebreid medisch onderzoek door arts W. in 1992 heeft betrokkene geantwoord dat hij niet seksueel of lichamelijk is misbruikt. Onder die omstandigheden acht ook de CRvB het onvoldoende aannemelijk dat sprake is geweest van gebeurtenissen als omschreven in artikel 2 lid 1 Wubo en heeft de Raadskamer medische verificatie hier achterwege kunnen laten.

#### **CRvB d.d. 25-11-2010, 10/991 Wubo, ongegrond**

##### **Geen blijvende invaliditeit, oordeel contrair keurend psychiater (art. 2)**

Betrokkene is getroffen door oorlogsgeweld. Na medisch onderzoek heeft geneeskundig adviseur O. geconstateerd dat betrokkene psychische klachten ondervindt die zijn gerelateerd aan zijn oorlogservaringen. Er kan echter niet gesproken worden van blijvende invaliditeit in de zin van de Wubo.

In de bezwaarfase is betrokkene op verzoek van de Raadskamer onderzocht door psychiater W. Deze constateert geringe tot matige beperkingen in drie van de vier rubrieken van de American Medical Association (AMA). Naar aanleiding hiervan heeft geneeskundig adviseur R. nadere informatie ingewonnen bij de psychiater omdat de medische bevindingen van W. in de grond niet anders zijn dan de bevindingen van geneeskundig adviseur O. Psychiater W. blijft echter van mening dat er sprake is van blijvende invaliditeit. De Raadskamer onderschrijft de visie van haar adviserend geneeskundigen en is daarmee afgeweken van psychiater W.

De CRvB overweegt meermalen uitgesproken te hebben dat de Raadskamer niet verplicht is het oordeel van een geraadpleegde deskundige te volgen. In het geval van uiteenlopende standpunten, ligt het in verband met de te betrachten zorgvuldigheid, dan wel op de weg van de Raadskamer of haar geneeskundig adviseurs om contact op te nemen met bedoelde deskundige

om over de standpunten te overleggen. Door direct schriftelijk in contact te treden met psychiater W. om over de uiteenlopende standpunten met betrekking tot de beperkingen van betrokkene te overleggen, acht de CRvB het bestreden besluit voldoende zorgvuldig en deugdelijk voorbereid.

De CRvB is van oordeel dat de geneeskundig adviseur adequaat heeft gemotiveerd dat het sociaal functioneren van betrokkene ten gevolge van de causale psychische klachten in zijn geheel genomen niet zodanig afwijkend is dat gezegd kan worden dat hij daarin beperkt is. Verder kan de CRvB zich vinden in de opvatting van de geneeskundig adviseur dat het feit dat betrokkene contacten met de Indische gemeenschap uit de weg gaat moet worden aangemerkt als een beperking in de rubriek stressadaptatie, omdat het onder het door psychiater W. in die rubriek genoemde vermijdingsgedrag valt.

Nu er slechts sprake is van een beperking in één AMA-rubriek, kan in het geval van betrokkene niet gezegd worden dat sprake is van blijvende invaliditeit in de zin van de Wubo.

#### **CRvB d.d. 16-12-2010, 09/6919 Wubo, ongegrond**

##### **Geen blijvende invaliditeit (art. 2)**

Aanvaard is dat betrokkene, geboren in 1944, is getroffen door oorlogsgeweld bij de evacuatie naar de haven van Soerabaja ten tijde van de Bersiap-periode. Niet is aanvaard dat betrokkene direct betrokken is geweest bij beschietingen tussen Gurkha's en Japanners tijdens de Japanse capitulatie.

Op de aanvraag van betrokkene is afwijzend beslist op de grond dat haar psychische en lichamelijke klachten niet in verband staan met het meegemaakte oorlogsgeweld. De geneeskundig adviseur achtte het op medische gronden niet aannemelijk dat betrokkene eigen herinneringen heeft aan incidenten die plaatsvonden toen zij 1 jaar en 3 maanden oud was. Er is bij betrokkene sprake van een ingewikkelde psychopathologie, maar de korte duur en de omstandigheden van de geverifieerde en niet geverifieerde calamiteit maken het niet aannemelijk dat als gevolg daarvan een zodanige ernstige pathologie is ontstaan.

#### **CRvB d.d. 18-03-2010, 09/811 Wubo, ongegrond**

##### **Weigering periodieke uitkering (art. 7)**

Betrokkene is op grond van blijvende psychische invaliditeit erkend als burger-oorlogsslachtoffer. Zijn lichamelijke klachten staan niet in verband met het meegemaakte oorlogsgeweld. De gevraagde periodieke uitkering is geweigerd op de grond dat de werkbeëindiging als hoogleraar niet heeft plaatsgevonden vanwege zijn oorlogsinvaliditeit. De CRvB overweegt dat betrokkene op indringende wijze naar voren heeft gebracht dat hij als gevolg van zijn psychische klachten niet meer naar behoren kon functioneren als hoogleraar en onder enige druk heeft gekozen voor het vervroegd stoppen met zijn werkzaamheden. Hoewel hetgeen betrokkene heeft aangevoerd de CRvB niet onaannemelijk voorkomt, moet worden vastgesteld dat er geen objectieve medische gegevens beschikbaar zijn uit die periode die het standpunt van betrokkene kunnen onderschrijven. Betrokkene heeft zich nimmer onder behandeling gesteld. Een nader medisch onderzoek acht de CRvB dan ook niet opportuun, ook gezien het lange tijdsverloop en retrospectieve karakter van een dergelijk onderzoek.

**CRvB d.d. 10-06-2010, 08/6282 Wubo, ongegrond**

**Kinesiologie-behandelingen, niet-erkende therapieën (art. 32)**

De CRvB is, gezien de door de Raadskamer gegeven nadere motivering over het onderscheid in de vergoeding van categorieën behandelingen en therapieën, van oordeel dat voor de onderhavige kinesiologie-behandeling geen aanknopingspunten zijn gevonden om het standpunt van de Raadskamer, dat er geen sprake is van een voor vergoeding in aanmerking komende medische behandeling, voor onjuist te houden. De stelling dat betrokkene veel baat bij de behandelingen heeft doet daar niet aan af.

**CRvB d.d. 06-05-2010, 09/5070 Wubo, gegrond**

**Ingangsdatum (art. 40)**

De CRvB acht termen aanwezig om, met toepassing van het bepaalde in artikel 40 lid 2 Wubo, de ingangsdatum van de aanspraken vast te stellen op de eerste dag van de maand waarin de oorspronkelijke aanvraag is ingediend. Hiertoe wordt doorslaggevend geacht dat betrokkene, naar zij steeds heeft gesteld en naar wordt bevestigd door een telefoonnotitie van de Raadskamer, vrijwel onmiddellijk mondeling bij de Raadskamer heeft geprotesteerd tegen het primaire besluit en heeft aangegeven dat zij wel degelijk beoogde om ook financiële aanspraken geldend te maken. Kennelijk is betrokkene toen aangeraden om een nieuwe aanvraag in te dienen. Niet is gebleken dat betrokkene erop is gewezen dat een nieuwe aanvraag een latere ingangsdatum zou opleveren, hetgeen bij een succesvol bezwaarschrift (dat nog had kunnen worden ingediend) niet het geval zou zijn.





## **Uitgave**

Pensioen- en Uitkeringsraad, april 2011

## **Oplage**

300 exemplaren

## **Vormgeving**

Irene de Bruijn, Ellen Lock

## **Productie**

MediaCenter Rotterdam



## **Correspondentieadres**

Pensioen- en Uitkeringsraad  
Postbus 9575, 2300 RB Leiden

## **Bezoekadres**

Pensioen- en Uitkeringsraad  
Stationsplein 1, 2312 AJ Leiden  
Telefoon 071-535 65 00, fax 071-576 60 03  
E-mail [info@pur.nl](mailto:info@pur.nl), website [www.pur.nl](http://www.pur.nl)

